

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sent j. Rom. v. Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris, per Spiritum S.
qui datus est nobis. lxxxij..

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. Est ei Patronus. Patroni enim est, suggerere clienti, qua sunt utilia, atque ad ea adhortari: consolari mœrentem, & intercedere pro eo. Itaque cum Spiritus sanctus dicitur Paracletus, seu Consolator, & Advocatus, & Patrenus: significatur, quod Ecclesia causam in se recipiat tanquam suam: adsit laboranti monendo & consolando: Admonitorem se & Praeceptorem exhibens in certaminibus virtutis, solatiū ac subsidium in afflictionibus. Et opitulatur imbecillitati nostrā: sicut scribit idem Apostolus Paulus. Spiritus, inquit, adiuvat infirmitatem nostram. De hac exuberante Spiritus Sancti gratia, S. Scriptura Sententia quae sequuntur, satis superque testificantur.

SENTENTIAE S. SCRIPTURAE, DE
SPIRITVS SANCTI GRATIA.

SENTENTIA I. Roman. 5.

Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris, per Spiritum sanctum qui datus est nobis.

PARACLESIS.

CAPVT
IXXXII.
Chryf. ser.
9. in Epist.
ad Rom.

Non dicit Apostolus, quoniam data est: sed quoniam diffusa est Charitas Dei in cordibus nostris: ut largitatem & abundantiam manifestet. Donum quippe tale dedit, quod esset maximum: non calum, non terram, non mare, sed quod istis omnibus pretiosius est: quodque ex hominibus, & angelos & filios Dei, & coheredes Christi fecit. Quod verò donum istud est? Spiritus videlicet sanctus. Proinde Dilectionis suae feruorem hinc potissimum ostendit, quod non paulatim nos aut modice honorauit: sed simul bonorum quasi fontem Dilectio-

Dilectionem in nos effudit. Noli itaque etiam si non ad-
mulum dignus fueris, animum despondere: cum habeas
vniuersum patrociniū iudicis, videlicet Dilectionem.

SENTENTIA II. Roman. 8.

Spe salui facti sumus. Spes autem quæ videtur, non
est spes: nam quod videt quis, quid sperat? Si au-
tem quod non videmus speramus, per patientiam
expectamus. Similiter autem & Spiritus adiuuat
infirmiorem nostram.

PARACLESIS.

Si quisiturus es hic omnia: quis erit Spei locus? **CAPVT**
Quid igitur est Spes? De futuris fiduciam habere. **LXXXIII.**
Quid enim magni Deus abs te petit, qui sp̄te sua bona Chryl. serm.
tradidit vniuersa? Vnum hoc solum abs te petit, sp̄e vi- 14. in Epist.
delicet: quatenus & ipse habeas, quod simul ad salutem ad Rom.
tuam conferas. Sicut Apostolus dicit: Quod si qua non
videmus speramus, per patientiam expectamus. Nam
velut laborantem Deus ac fatigatum, innumerāq; pas-
sum, ita sperantem coronat. Verumtamen & hoc spe-
renti, ut animam fatigatam consolaretur, largitus est.
Deinde, ut ostendat quod ad facilitatem præstanda spei
multo fruamur auxilio, subiūgit: Consimiliter autem &
spiritus auxiliatur infirmitatibus nostris. Id quidem
quod patientia est, tui muneris erit: quod verò faculta-
tis est illam seruandi, ex spiritu est: qui te ad spem illam
perducit, per quam & labores tuos leuios reddit. Sicut
nos per patientiam expectantes nitimur ad cæle-
stium hereditatis consecutionem: ita etiam Spiritus
sanctus admonet auxilium suum deficientibus, ceu ma-
nu porrigens laborantibus.

SENTEN-